

nebo i jiné osoby, které mají kvalifikaci předepsanou pro skupinu A státních úředníků.

(²) Ve stejné době mohou býti úředníky kanceláře poručenských (sirotčích) úřadů ustanoveni kancelářští úředníci, převzatí od zrušených sirotčích vrchností v jejich dosavadní skupině a hodnosti, byť i nevykazují podmínek, předepsaných pro úředníky soudní kanceláře.

(³) Zaměstnanci ustanovení podle odst. 1. a 2. budou zařazeni na základě nově provedené systemisace podle platných předpisů do zvláštních osobních statů.

(⁴) Ke zpracování nedodčků, vzniklých do 1. ledna 1923, budou justiční správě na žádost ponechány síly u zrušených sirotčích vrchností dosud zaměstnané, byť i justiční správou převzaty nebyly.

§ 37. — Pokud bude lze, aby agenda poručenská (opatrovnická) vykonávána byla justičními zaměstnanci bez rozmnožení sil, může ministr spravedlnosti povolit z úvěru pro náklady s vedením této agendy spojené za tuto mimořádnou činnost odměny.

§ 38. — (¹) Nařízení toto nabude účinnosti současně se zákonem ze dne 13. července 1922, č. 246 Sb. z. a n.

(²) Provéstí je náleží ministru spravedlnosti, vnitra, financí a ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v částce 122. Sb. z. a n. dne 17. listopadu 1922.)

Ochrana dělnická.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 21. října 1922, č. 304, o výpovědní lhůtě pracovních (služebních) poměrů při hromadném propouštění zaměstnanců po dobu hospodářské krise.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. — Výpovědní lhůta pracovních (služebních) poměrů v závodech, na něž se vztahuje zákon ze dne 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n., o závodních a revírních radách při hornictví, nebo zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 Sb. z. a n., o závodních výborech, činí při hromadném propouštění zaměstnanců z příčin mimo pracovní (služební) poměr ležících po dobu účinnosti tohoto nařízení nejméně jeden týden, není-li smlouvou, posledním pořízením, soudcovským výrokem anebo právními předpisy pro určité poměry pracovní (služební) stanovena lhůta delší.

§ 2. — Za hromadné propouštění se pokládá, propustí-li zaměstnavatel během jednoho kalendářního měsíce nejméně 10% zaměstnanců prvního pracovního dne v měsíci zaměstnaných, pokud není kolektivními smlouvami ustanoveno něco jiného. Bylo-li v kalendářním měsíci propuštěno pět nebo ještě méně zaměstnanců, nepovažuje se to za propouštění hromadné.

§ 3. — Propustí-li zaměstnavatel zaměstnance z práce, nedodrže lhůty uvedené v § 1, jest povinen zaměstnanci nahraditi, po případě doplniti mzdu s veškerými přídávky ve výši průměrného výdělku v posledních čtyřech týdnech, a to v závodech plně zaměstnaných za pracovní týden následující po propuštění a v závodech, ve kterých v posledních čtyřech týdnech se pracovalo jen několik dnů v týdnu, za průměrný týdenní počet těchto pracovních dnů.

§ 4. — Ustanovení tohoto nařízení nevztahují se na zaměstnance sezonní, na zemědělské denní dělníky, dále na zaměstnance, s nimiž byla

sjednána pracovní smlouva na určitou dobu nebo na zkoušku nebo k vykonání jednotlivého pracovního úkonu anebo k zhotovení určitého díla.

§ 5. — Právo obou stran zrušiti předčasně pracovní (služební) poměr z důležitých příčin, stanovených příslušnými zákonnými předpisy, zachovává se v platnosti.

§ 6. — Práva zaměstnanců plynoucí z předchozích ustanovení nemožnou býti po dobu účinnosti tohoto nařízení pracovními (služebními) smlouvami ani zrušena, ani obmezena.

§ 7. — Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude platnosti dnem 1. března 1923.

Provedením jest pověřen ministr sociální péče v dohodě s ministry obchodu, veřejných prací, zemědělství, vnitra a spravedlnosti.

(Vyhlášen v částce 110 Sb. z. a n. dne 24. října 1922.)

Sociální pojištění.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., kterým se vydávají předpisy k § 75 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákona náhradového) ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

(Vyhlášeno v částce 111. Sb. z. a n. dne 25. října 1922.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. listopadu 1922, č. 318 Sb. z. a n., kterým doplňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., jímž se vydávají předpisy k § 75. zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákona náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

(Vyhlášeno v částce 118. Sb. z. a n., dne 11. listopadu 1922.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 18. listopadu 1922, č. j. 9816/IV—F o snížení příspěvkové sazby Úrazové pojišťovny dělnické v Brně.

Ministr sociální péče schválil dle usnesení představenstva Úrazové pojišťovny dělnické v Brně ze dne 30. října 1922 na snížení tarifové základny na Kč 7 za 100 Kč započitatelné mzdy při 100% nebezpečí s platností od 1. července 1922.

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaným.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 14. října 1922, č. 27758/III E. 1922 o výplatě podpor v nezaměstnanosti osobám propuštěným z činné služby vojenské.

Okresní správě politické

v Chebu.

K tamnímu dotazu ohledně výplaty podpor osobám, propuštěným z činné služby vojenské se poznamenává, že osobám těmto ve smyslu § 1,